

د کابل مجلې څخه

کڼه ۱۴۷ - مخ ۱۴ - جوزا ۱۳۲۲ - مې ۱۹۴۳

دمینې خیال

ښاغلی محمد رسول خان (پښتون)

چه ما وبل زما محبوب ئی خوشی خیا لو نور څه هیڅ

ستا خوزې خوزې خبری قیل و قال و نور څه هیڅ

چه په وټ ' وټ می ژړا کره غال مغال و نور څه هیڅ

په عمر و می ستا د پاره

شپې کړی تبری تر سجاره

نور بانو می خنجر جوړ کی پر هغه می تهر جوړ کی

ستاد ستر گو په غمز و می خان واله و ابتر جوړ کی

دز خمی تهر خوناب می لوی دریاب دا حمر جوړ کی

نا او باز پکښې روان شوم

پر کو لو خپل پښیمان شوم

چه به زیر وبم آواز کرم نیو نی نیمه خه یم

چه ئی سکهم ر غوم ئی گندنی نیمه خه یم

چه به هول 'هول بنورم تلو لی نیمه خه یم

کله مست ' کله هنیار یم

کله گل ' کله ما لیار یم

داسی هم نده چه ساز کرم دگلو نو سره راز کرم

مناسب دساز به هول ورسره لنده شایاز کرم

داشنا صفت به یته یایه لخته خوله آغاز کرم

بپهوده ناری سوری کرم

بیله باره اند ببنی کرم

نه بپهیزمه جادو دی که کم بت رازدی دمینی

دخپل لجا نه بپخبر یم که می حال دی دوید بینی

به امید ' امید ئی پایم انتظار کرم دلبدنی

شبه سبا ' سبا بیگاشی

هغه زه هغه می پلاشی

چه می وو بل دواره دادی او س شوم پشیمان

پر و ندو سترگو تیاره وی چه لمر نه وینی رو نیانه

زما به تابا ندی سو گنددی ستا حضور وته جانا نه

ار مغان به خپل روح در کم

ستا غمو نه به پر سر کم

یاره شبه پدی بپهیزم ستا جلوی دی ستا جلوی دی

چه ژوند ون پر بنا کپیری ستا د عشق دکی بیالی دی

اوس شیکاره شوله چه ته ئی چه ئی زه کرم بهائی دی

سر می فاش کی زما توبه ده

وم بیخو ده میخا نه ده